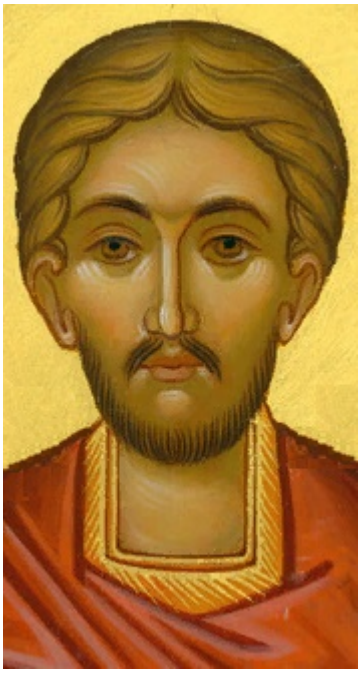
19.05.2013 г. / 18:42:21

Вяра

02.06 по еретическия, †20 май по православния календар - Св. мъченик Талалей. Св. мъченик Аскалон

Страдание на свети мъченик Талалей († 284 г.)

Свети мъченик Талалей

При управлението на император Нумериан управителят Теодор вдигнал гонение срещу Божията Църква в град Егея и предавал на различни видове смърт верните Христови раби. По това време бил хванат от мъчителите и християнският юноша Талалей. Той бил осемнадесетгодишен, имал прекрасно лице и телосложение и светлоруси коси. По професия бил лекар, като лекувал безвъзмездно всякакви болести. Юношата бил изправен пред нечестивото съдилище в храма на Адриан. Управителят, като го погледнал и като се удивил от красотата му, казал на околните:

- Къде задържахте този прекрасен младеж?

Те му отговорили:

- Като отивахме в град Аназар, го видяхме пред нас. Той, като ни забеляза, се скри в гората. Започнахме старателно да го търсим и едва го намерихме, седнал под една дива маслина. После го задържахме и го доведохме при тебе в съда.

Управителят казал на светеца:

- Кажи ни, младежо: коя вяра изповядваш, от кой град си, кои са родителите ти и как се казваш?

Светецът отговорил:

- Аз съм християнин, името ми е Талалей, родом съм от Ливан. Баща ми, който се казва Берукий, беше военачалник. Майка ми се казва Ромилия. Имам и брат, който е в църковния клир с чин иподякон. Усвоих лекарското изкуство от лекаря Макарий. Когато всички християни, живеещи в Ливан, бягаха в планините и пустините поради гонението от езичниците, аз бях задържан и отведен при Едеския управител Тиберий. Като бях измъчван от него, аз изповядвах името на Отца, и Сина, и Светия Дух, истинния и всеблаг Бог, Създател на всички човеци, и с помощта на моя Господ бях избавен от ръцете на мъчителите и избягах. А сега, като бях задържан отново, се намирам в твоята власт. Прави с мен каквото искаш, защото ми прилича да умра за Христос, небесния Бог, моя Спасител.

Управителят казал:

- Надяваш ли се, окаянико, да избягаш от ръцете ми, както избяга от ръцете на Тиберий?

Светецът отговорил:

- Вече не искам да бягам, защото вярвам в моя Господ Иисус

Христос и се надявам, че Той няма да допусне да бъда посрамен, но ще ми помогне да изтърпя мъките докрай.

Близо до светеца стояли двама палачи, Александър и Астерий. Управителят им заповядал да пробият със свредел нозете на мъченика и като прекарат въже през отвърстието, да го провесят. Но, по Божий промисъл, се затворили душевните им очи и те, вместо светеца, пробили и окачили едно дърво. Един от вярващите, ученик на свети Талалей, на име Тимотей, който стоял там и виждал всичко, което ставало, кимнал с глава на светеца и му казал:

- Виждаш ли какво правят?

Светецът му отговорил:

- Мълчи, брате! С мен е Христос, Който ми помага.

А управителят, като погледнал и видял, че вместо мъченика виси дърво, казал на палачите:

- Какво сте направили? Заповядах ви да окачите човек, а вие сте окачили дърво.

И като мислел, че му се подиграват, управителят се разгневил и заповядал да ги набият жестоко. А те, подложени на ударите, казали:

- Да бъде благословено името Господне, защото от днес и ние сме християни, тъй като вярваме в Господ Иисус Христос и страдаме за Него!

Като чул тези думи, управителят веднага заповядал да ги посекат с меч и те, като загинали мъченически, получили венци от Христа Бога заедно с другите свети мъченици.

Управителят казал на Талалей:

- Принеси жертва на боговете и ще бъдеш жив, и ще вкусиш

от благата на този свят.

Мъченикът отговорил:

- Не можеш да убедиш Христовия раб да принесе жертва на бесовете.

Управителят, като се изпълнил с ярост, поискал сам да пробие пищялите на светеца, но в мига, в който поискал да стане от мястото си, почувствал, че силите му го напуснали и той не можал да се помръдне. Всички езичници, които се намирали в Адриановия храм, като видели станалото, гръмогласно възкликнали:

- Велик е християнският Бог, Който върши такива чудеса!

А управителят, преизпълнен от срам, започнал да моли Талалей:

- Талалей, помоли се за мен на твоя Бог, за да мога да стана от мястото си, защото наистина твоят Бог е велик.

Когато светецът се помолил, управителят станал, но тъй като не виждал в това божествена сила, а магия от страна на Талалей, силно се разгневил срещу светеца, скърцайки със зъби. Тогава, като хванал свредела, започнал сам да пробива краката на мъченика, но веднага изсъхнали ръцете му. Управителят отново се замолил на мъченика:

- Талалей, отново те моля, помоли се за мен, за да оздравеят ръцете ми.

Светецът с молитвата си излекувал ръцете му. Тогава управителят се обърнал към околните:

- Махнете от очите ми този магьосник и го хвърлете в морето, за да умре.

Светецът му казал:

- Ти започна следствието срещу мен, ти трябва да го довършиш.

Управителят отговорил:

- Махни се от мен, магьоснико, и умри на друго място; защото аз още не съм ти сторил никакво зло, а ти вече ми причини толкова злини с твоите магии!

Светецът казал:

- Не си мисли, мъчителю, че ще се изплаша от твоите закани и ще се отрека от моя Бог. Но знай, че в никакъв случай няма да принеса жертва на твоите богове. Няма да се поклоня на бесовете, на които служиш.

При тези думи слугите на управителя хванали светеца и като го качили в една лодка, го откарали навътре в морето и там го потопили. По време на потапянето светецът отправил към Бога следната молитва:

- Господи, Боже мой! Не позволявай да умра, защото искам още да пострадам за Твоето свято име, така че, като извърша още по-голям мъченически подвиг, във вечния живот да приема от Тебе нетленен венец.

Слугите, като се върнали след потапянето на мъченика, казали на управителя:

- Направихме това, което ни заповяда: хвърлихме Талалей в морето и той потъна пред нашите очи.

Но още докато слугите казвали това, дошъл светият, облечен в бяла дреха. Управителят и всички, които били с него, като го видели, се изумили. Управителят му казал:

- Твоята магия надви и морето!

Светецът му отговорил:

- Къде са сега силата и могъществото на твоите богове? Къде е вашата гордост? Ето, моят Господ Иисус Христос разруши вашите замисли и не позволи да загина, за да побеждавам още вашия баща - дявола.

Управителят се разгневил и казал на заобикалящите го:

- Вижте как този магьосник и морето омагьоса, и нас обижда. Ако го пуснем, той ще погуби всички ни със своите магии.

При управителя имало един магьосник, на име Урвикий. Той дал на управителя следния съвет:

- Господарю, заповядай да го хвърлят за храна на зверовете.

Управителят веднага извикал пазача, който хранел зверовете, и му заповядал да подготви мястото за зрелище, а на светеца казал:

- Талалей, ще принесеш ли жертва на боговете, или искаш тялото ти да стане храна на зверовете?

Светият мъченик отговорил:

- Нима ти още не си познал силата и величието на моя Господ и Бог Иисус Христос? А аз ти обявявам с пророческите слова: “Няма да умра, но ще живея и ще разгласям делата Господни: Десницата Господня е висока, десницата Господня твори сила!”.

След това завели светеца на площада и го оставили на зверовете, за да го разкъсат. Но зверовете не го докоснали. Една страшна мечка се приближила до него, легнала в краката му и започнала да ги ближе. Като видял това, управителят от ярост заскърцал със зъби и заревал като лъв. След това заповядал да пуснат срещу него гладен лъв и лъвица, но и те, като се приближили, легнали в нозете на мъченика и

започнали да ги ближат. Управителят от ярост раздрал дрехите си, а народът започнал гръмогласно да вика:

- Християнският Бог е велик! Боже Талалеев, помилуй ни!

Като хванали магьосника Урвикий, го хвърлили на зверовете, които веднага го разкъсали и изяли. Управителят, като станал от мястото си, заповядал да убият мъченика с меч.

Светият мъченик бил заведен на специално подготвено за тази цел място, наречено Едеса, и след като се помолил, приел мъченическа смърт на двадесетия ден на месец май, за чест и слава на нашия Господ Иисус Христос, прославян с Отеца и Светия Дух, сега и винаги, и във вечни векове. Амин.

Кондак мученику Фалалею Эгейскому

глас 3

Му́чеником сострада́лец я́влься и ору́жник,/ во́ин изря́дный Царя́ сла́вы был еси́,/ искуше́ньми и му́кою возвыше́ние идолослужи́телей попра́л еси́,/ сего́ ра́ди честну́ю твою́ пое́м па́мять,// му́дре Фалале́е.

(Бил си състрадалец и помощник на мъчениците и изряден воин на Царя на славата; чрез изкушения и мъки си потъпкал превъзнасянето на идолослужителите: затова възпяваме твоята честна памет, мъдри Талалее.)

Страдание на свети мъченик Аскалон († ок. 287 г.)

Когато управителят Ариан пътувал от град Ермопол за град Антиноя довели при него един християнин, на име Аскалон. Като го видял, управителят казал:

- Кой е този?

Един от съветниците на управителя, на име Аполонид, казал:

- Мисля, че е християнин.

Управителят казал на Аполонид:

- Попитай го, кой е?

Аполонид попитал светеца:

- Кой си ти?

Светецът отговорил:

- Аз съм християнин.

Управителят му казал:

- Чувал ли си за императорските укази, изпратени във всички страни, които задължават християните да принасят жертви на боговете?

Аскалон отговорил:

- Да, чувал съм за тези нечестиви укази, издадени за съблазън на мнозина.

Управителят казал:

- Как смееш да обиждаш така императорите, като наричаш техните свещени и спасителни укази съблазън?

Светецът отговорил:

- Прави с мен каквото искаш, защото аз не признавам тези укази; те се издават не за полза, а за гибел на хората. Защото, нима може да има полза от укази, които призовават към поклонение на идолите?

Управителят казал:

- Не се задоволяваш с това, да обиждаш императорите ни, но и боговете ни наричаш идоли. Кълна се в боговете, че ако не им се поклониш и не им принесеш жертва, ще бъдеш предаден на мъченията, приготвени за непокорните.

Светецът отговорил:

- Не се страхувам от твоята заплаха, а се страхувам от Този, Който е казал: “И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената”. Затова е необходимо да се боим от Бога, Който може вечно да мъчи целия човек, а не от вас, които мъчите само тялото, и то не вечно, а за кратко време.

Управителят казал:

- Послушай ме и принеси жертва на безсмъртните богове; защото, ако не ме послушаш, вече са подготвени и мястото за мъчение, и мъчителите.

Светецът отговорил:

- Да видим кой от нас ще излезе по-силен: дали ти чрез мъчения ще ме убедиш да нарека идолите богове, или аз ще те убедя да признаеш моя Господ Христос за истинен Бог и Създател на всичко.

Разгневеният управител наредил да съблекат мъченика гол и като го окачат на едно дърво, да го бият и да стържат тялото му с железни куки. А светецът, докато жестоко изтезавали и разкъсвали тялото му така, че падали парчета от него на земята, мълчал, без да издава стон и без да произнася нито звук.

Управителят му казал:

- Не се ли смекчи сърцето ти, за да принесеш жертва на

боговете?

Един ритор, на име Визамон, който бил наблизо, казал:

- Смъртта вече се приближи към него и той изпадна в умопомрачение.

На мига светецът му казал бодро:

- Не се намирам в умопомрачение и от Бога, моя Създател, никога няма да се отрека.

Ариан казал:

- Пак се ожесточава сърцето ти. Обаче това място, насред пътя, не е достатъчно удобно да бъдеш мъчен, както заслужаваш. Ще отидем в града и там ще получиш за непослушанието си достойни за теб мъчения.

Като казал това, управителят заповядал да развържат мъченика и да го вземат със себе си. По пътя, близо до града, течала голямата река Нил. Светият мъченик Аскалон бил доведен в град Антиноя преди пристигането на управителя, който, без да бърза, вървял отзад. Антинойските граждани, които били излезли да посрещнат управителя, заобиколили светеца, който гол и наранен лежал до брега на реката (тъй като от раните си той не можел нито да стои, нито да седи) и му съчувствали, а като видели, че управителят е стигнал до отсрещния бряг на реката и се настанява в една лодка, се приготвили да го посрещнат и да го поздравят. А светият мъченик, като чул да говорят, че управителят преминава реката с лодка, като събрал силите си, станал от земята и като повдигнал ръцете си към небето, извикал към Господа:

- Боже мой, Иисусе Христе, заради Когото търпя тези мъки и заради любовта си към Когото стоя гол за позор пред всички! Чуй ме сега за прослава на Твоето свято име и простри

всемогъщата Си ръка: задръж тази лодка, в която седи нечестивият управител, на средата на реката и не му позволявай да достигне отсамния бряг, докато не изповяда, че Ти Си Единият истинен Бог, Създател и Владика на всичко и докато не прослави пред целия народ Твоето Свято име, Което той ненавижда.

След като светецът се помолил, лодката, в която седял управителят, внезапно спряла насред реката и по никакъв начин не можела да помръдне от мястото си. Като видял това, Ариан се удивил и като си спомнил думите на мъченика, който му обещал, че ще го накара да признае Христос Бог, казал на слугите си:

- Как си обяснявате спирането на лодката на средата на реката? Дали това не стана заради магиите на този християнин?

Като казал това, управителят заповядал да докарат друга лодка и седнал в нея. В същия миг лодката, която напуснал управителят, помръднала от мястото си; а тази, в която седнал, все едно, че се закотвила и по никакъв начин не могла да се помръдне, въпреки че гребците били много, платната били вдигнати и вятърът бил попътен. Управителят, като видял това, изпратил да кажат на мъченика:

- Тъй като ти се уплаши от мъченията, с които те заплаших, със своите магии направи така, че да не мога да преплувам реката и да вляза в града.

Мъченикът отговорил на пратеника:

- Жив е Господ, моят Бог, и лодката, в която се намира Ариан, няма да се помръдне, докато той не изповяда името на моя Господ Иисус Христос, както му казах и по-рано.

Пратеникът му казал:

- Дори и управителят да изповяда името на твоя Бог, намирайки се на средата на реката, както ти искаш, по какъв начин ти, седейки на брега, ще чуеш гласа му, защото реката, както виждаш, е много широка?

Мъченикът му казал:

- Нека напише, че изповядва моя Бог върху хартия и да ми я изпрати, и в същата минута лодката ще се помръдне от мястото си и ще дойде до брега.

Пратеникът, като се върнал, съобщил на управителя думите на мъченика. Управителят веднага взел хартия и собственоръчно написал следното:

“Един е истинният Бог - Този, Когото почита Аскалон и няма друг, освен Него. Той е Създател и Господар на всичко”.

Като написал това, управителят го изпратил на Аскалон. А мъченикът, като прочел написаното, се помолил на Бога и в същия миг лодката с управителя тръгнала и стигнала до брега.

Като влязъл в града, управителят седнал на съдийското място и когато изправили мъченика пред него, му казал:

- Ти опълчи срещу мен цялата си богоненавистна магьосническа сила, за да ме задържиш в реката, а на сушата аз ще приложа върху теб цялата сила на властта си.

И веднага заповядал да съблекат мъченика, да го окачат на дърво и да обгарят ребрата и корема му, докато не се запали цялото му тяло.

Обгарян, светецът мълчал.

Ариан му казал:

- Аскалон, както виждам, ти вече си умрял.

Светецът отговорил:

- Дори и да умра, пак ще живея.

Управителят казал на слугите си:

- Само си правим труд, като го мъчим. Виждам, че той по-скоро ще умре, отколкото да се отрече от вярата си. Но ще направим това, което е по силите ни.

Като казал това, управителят заповядал да привържат към нозете на светеца един голям камък и да го хвърлят в най-дълбоката част на реката. Войниците хванали светеца и го повели към реката. След тях вървели много хора, сред които имало и немалко християни, дошли да видят кончината на мъченика. Християните, като взели със себе си хляб, умолявали светеца да хапне. Но той не пожелал и им казал:

- Няма да вкуся от тази тленна храна, защото съм се подготвил да отида и да приема това, което “око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало”. Постарайте се и вие, братя, да получите благата, приготвени за Божиите светии.

Докато светецът казвал това, войниците го настанили в лодката и като отплувал от брега, започнали да привързват към нозете му голям камък. А той се обърнал към стоящите на брега християни с думите:

- Братя мои, не забравяйте да ме погребете!

Но не търсете тялото ми днес и утре, а на третия ден елате в северната част на града и там, на брега, ще намерите тялото ми с привързан към него камък. Погребете ме заедно с този камък.

И всичко станало точно така. На третия ден след удавянето на мъченика християните открили святото му тяло, както той

казал, със завързан за него камък и го погребали с чест, прославяйки нашия Господ Иисус Христос, на Когото се отдава чест и поклонение, с Отца и Светия Дух, сега и винаги, и във вечни векове. Амин.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017